

Katarínsky hlas

ROČNÍK IX.

ČÍSLO 3

December 2013

Možno ste niekde začuli alebo čítali, že na viacerých miestach sú vybudované veľké technické zariadenia, veľké satelity na vysielanie signálov do vesmíru a ich prijímanie. V pravidelných intervaloch vysielajú ďaleko do vesmíru správy o pozemskej civilizácii a sú schopné zaregistrovať i najmenšie hlasy a šумы, ktoré by mohli prísť z vesmíru.

Vedci chcú za ich pomoci zistiť, či náhodou vo vesmíre neexistujú iné inteligentné bytosti. Na čo je to potrebné? Okrem katastrofických scenárov sci-fi filmov, že mimozemské civilizácie majú tendencie zničiť Zem a tá spojí sily, aby sa ubránili, v množstve predstáv spisovateľov vedecko-fantastickej prózy sa očakávajú od mimozemskej civilizácie informácie, ako liečiť choroby, ako predĺžiť život, ako striasť zo seba utrpenie a ako posunúť technický vývoj rýchlo dopredu. Ale zamestnanci spomínaných zariadení zatiaľ žiaden signál nezachytili.

Škoda, že očakávaný signál, ktorý už raz v dejinách prišiel, sa nedá zachytiť takýmito zariadeniami. Lebo ako vraví Louis Evly: „Slovo vypovedané zo srdca sa dotkne iba srdca...“ Signál z vesmíru (z neba), hovoriaci nielen o existencii mimoriadne inteligentnej Bytosti, ale odpovedajúci na všetky ľudské otázky i problémy – zaznel raz

veľmi jasne a odvtedy neprestáva prehovárať.

Obsahom tohto signálu je: Narodil sa vám Ježiš, Spasiteľ, Kristus, Pán. To je obsahom aj dnešného sviatku, ktorý zvyrazňuje taký dlhý a netypický názor.

Jeho narodenie je veľkou udalosťou v dejinách sveta. On spojil pozemskú civilizáciu s nebeskou a pritom na to vôbec nepoužil žiadnu rafinovanosť, úskoky či násilie a hrozby.

Medzi veľké postavy starovekého sveta patrili macedónsky vojvodca Alexander Veľký. Okrem iných víťazstiev sa mu podarilo dobyť aj Perzskú ríšu. Po tomto víťazstve však pociťoval, že aj keď dobyl ríšu, nezískal si srdcia jej obyvateľov. Preto uvažoval, že sa pripodobní Peržanom. Začal sa obliekať ako oni, vystupovať ako oni, a vo všetkom im chcel byť podobný. Ale ani to nepomohlo. Peržania ho aj tak nemilovali.

Náš Boh urobil pre človeka akejkoľvek doby či národa oveľa viac. Aby si získal naše srdcia, aby každého človeka povýšil nielen v očiach iného stvorenia ako korunu tvorstva ale aj v očiach Božích – pripodobnil nás sebe, vzal si ľudské telo a stal sa podobným nám všetkým.

Skrze Ježiša dal ľuďom svoje slová ako návod na život, ako odpovede na ľudské otázky. Vylial svoju krv, aby mohol byť každý zachránený. Všetkých jasne pozval k svojmu

Otcovi do nebeskej civilizácie. Môžeme

„Lebo chlapček sa nám narodil, daný nám je syn, na jeho pleci bude kniežatstvo a bude nazvaný: zázračný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja.“

Na Vianoce k nám prichádza ten, ktorý svetlom svojej osobnosti prežaruje všednosť našich dní, dáva nám do srdca novú radosť, nádej a pokoj.

Svojou prítomnosťou spôsobuje, že každý okamih nášho života sa pre nás stáva sviatkom, a tak máme aj my silu stávať sa darom pre druhých.

očakávať ešte iný vesmírny signál s radostnejším obsahom? Kto taký hľadá, ešte stále nič nepochopil.

Pozrite, čo spôsobil kontakt neba a zeme. Ježišove slová odstránili nezmyselnosť utrpenia. Na Ježišov kríž sa pozerali tisíce ľudí vo svojom utrpení a nezlorečia. Ba dáva im impulz, aby sa mnohí obetovali pre službu blížnemu. Vznikajú nemocnice, chudobince a sirotinice pre tých, o ktorých sa doteraz nikto nestaral. Mnohí kresťania odchádzajú do druhých národov. Dávajú im písmo, kultúru a vzdelanie, pri ktorých im ako najdôležitejšiu vec zvesťujú evanjelium. Ježiša Krista. Vďaka kresťanstvu sa už v starorímskom svete rúcal otrokársky spoločenský poriadok, nakoniec bolo otroctvo vplyvom kresťanských myšlienok zrušené. Staré zákonné systémy padli a vyrástli nové, na kresťanskom základe. Len málokto rý štát v Európe nemá ústavu, ktorá by nevychádzala z kresťanských princípov spravodlivosti.

Ale tým najväčším významom Ježišovho Vtelenia je oslobodenie človeka od otroctva hriechu a Boží dar lásky a dobra, ktoré je človek schopný konať nielen ako prirodzené dobré, ale s večnou platnosťou. Tieto dary môžu človeka pretvoriť na krásnu a ušľachtilú bytosť.

Je však na škodu, že tento signál z neba, ktorý nás učí krásnemu životu vyhladávať možno vo väčšej miere iba počas Vianoc. Dosvedčuje to aj odpoveď prváčka, ktorý na otázku: Čo by si najviac prial? Odpovedal: „Aby boli stále Vianoce.“ Učiteľ, ktorý sa ho pýtal, sa zasmial: „To preto, že chceš mať po ruke stále toľko sladkostí?“ „Nie, preto nie. Len preto, že u nás cez Vianoce je veľmi pekne. Ocko vtedy nie je opitý a mamka nie je nervózna nenadáva. Všetci sa máme veľmi radi. Preto by som chcel, aby Vianoce boli stále.“

Trošku silný príklad. Ale každý z nás by našiel dostatok maličkostí, pre ktoré by si prial stále Vianoce. I skupina Lojzo sentimentálne ale trochu skepticky spieva: Každý deň budú vraj Vianoce...

Ježiš určite neprišiel na túto zem len preto, aby sme mali pár príjemných dní. Prišiel nám odovzdať múdrosť a krásu nebeského života, aby sme žili krásne každý deň v roku.

Ako by to mohlo v živote vyzeráť, hovorí táto legenda. Na hore Moriah pred mnohými rokmi bývali dvaja bratia. Mladší mal manželku a dve deti, starší bol sám. Bratia spolu hospodárili a aj úrodu si delili vždy na dve rovnaké časti. Raz večer ku koncu leta po žatve išli bratia spať. Starší nemohol zaspať a takto rozmýšľal: „Môj brat má rodinu, ja som sám, no napriek tomu som si vzal z úrody taký istý diel ako on. To nie je spravodlivé.“ Vstal, potichu, podišiel k stohu mladšieho brata a prihodil na jeho kopy niekoľko snopov obilia zo svojej kopy. Potom pokojne zaspal.

V tú istú noc, trocha neskôr, zobudil sa i mladší brat. Aj on rozmýšľal o svojom staršom bratovi, a takto si v duchu vravel: „Môj brat je sám, nemá rodinu. Kto sa oňho postará, až zostarne?“ vstal, vzal niekoľko snopov obilia a odniesol ich potichu k stohu svojho brata. Ráno, keď bratia prišli k stohom, boli prekvapení, že stohy sú také isté, aké ich videli včera. Ani jeden sa však nepriznal k nočnej príhode. Nasledujúcej noci chcel byť každý z nich rýchlejší. Stretli sa obaja v polovici cesty so snopmi obilia na pleciach. Od radosti si padli do náručia. Tešili sa, že chcú jeden pre druhého len dobré a vždy v dobrom zmyšľajú o sebe.

Boh v nebi videl tieto udalosti predošlých nocí a povedal si: „Ozaj posvätné je toto miesto. Tu chcem bývať.“

Takto vyzerá nebeská kultúra v praxi na zemi.

Ježiš ju priniesol všetkým, aby ukázal človekovi, že je schopný žiť podľa Božích princípov, ak jeho signály bude počúvať srdcom a nie rozumom vypočítavosťou a egoizmom. Ak začneme tieto Božie princípy uskutočňovať, Boh

príde bývať medzi nás. Každým dobrým skutkom, či úmyslom sa bude čoraz viac zjavovať v našom živote a dávať život. Tak bude tajomná atmosféra s nami po všetky dni roka. Pritom nemieme zabudnúť, že takýto život z náš vytvorí nádherných a šlachetných ľudí.

Ako som spomenul na začiatku: Vedci dlhé roky hľadajú signály mimozemských civilizácií, aby získali nové informácie. My sme tento signál z nebies už prijali, poznáme jeho obsah, nuž neváhajme ho aj uskutočniť, presne ako hovoria slová jednej reklamy na tzv. GPS navigačné prístroje: Riadte svoje kroky z vesmíru. My môžeme byť konkrétnejší: Riadme svoje kroky života signálmi od Boha.

**Správca farnosti, farská rada
Kvačany, redakčná rada**

V atmosfére Vianoc

Keď vnímame, že prichádzajú Vianoce, v podvedomí máme na mysli zem pokrytú snehom, vianočný stromček vyzdobený čarovnými ozdobami, pod stromčekom darčeky pre najbližších, vianočná kapustnica, ryba, koláče a hodne dobrôt.

Vieme, že sú raz do roka a každý z nás to prijíma svojím spôsobom. Tí, čo pracujú v zhone svojho života, myslia na to, čo treba kúpiť, čím prekvapiť. Dá sa povedať, že prevláda hmotnosť nášho spôsobu života. Sú aj takí, ktorí poznajú aj duchovnosť Vianoc, že svoj život musíme usmerniť aj do svojej pokory, očistenia duše. Viacerí aj v našom spoločenskom živote poukazujú na to, že musíme ísť do kostola, aby sme svojou modlitbou vzdali vďaka Pánu Bohu.

Tí tam vyššie dajú cez Vianoce bezdomovcom aj tanier polievky, či v zime aj stan pre nich postavajú, aby nepomrzli.

Nie je to len taká poleva pre oči ostatných? Keď pominú tieto časy, polievka aj stany zmiznú a život pokračuje ďalej v svojom tempe.

Zabúdame, že vianočné sviatky, pokoj, pohoda by sa mali niesť v našom živote aj po iné dni. Bolo by oveľa krajšie, keby bol stôl prestretý pre jedlo aj pre iných, ktorí Vianoce si tak nemôžu dovoliť. Veď eurá na to máme, ale ich všetci nevidia. Zo sľubov iných a ich samochvály nemáme nič. Potom sa čudujeme, prečo je taký život. Zamýšľať sa o tom nestačí. Treba iba konať. Ale ktorá spoločnosť na to príde? Na tie pravé Vianoce treba ešte počkať. Ale do kedy?

J. G.

Kronika

V roku 2007 sa dala reštaurovať krížová cesta, ktorá bola v Kvačanoch v kostole. Na jej rámoch bolo napísané toto: napísané tak, ako bolo na ráme: Naten čas bivali Pán farár Donaj Jozef.

Na druhom ráme bolo napísané: Tíjeto, Rami. Dal. Spravit Harich Jánoš Richtár. Dlhoolucki Roku 1868. Jop Sandor ich robil myster.

- 17. 4. 2008 – kostol v Kvačanoch začali maľovať maliari z Oravy. Dokončenie maľovania – dokončenie elektroinštalácie.
- 25. 4. 08 – chlapi rozobrali lešenie
- 26. 4. 08 – v sobotu riadenie v kostole – ženy
- V nedeľu 27. 4. 08 už nebola omša v kultúre, ale ešte sa nešlo do kostola v Kvačanoch, ale boli dve sv. omše na Dlhej Lúke o 8.00 h a o 10.00 h. Ešte celý týždeň na Dlhej Lúke.
- Nanebovstúpenie Pána pripadlo na 1. máj. Lavice v Kvačanoch obrúsené a natreté – Ján Granát z L. Matiašoviec.
- 8. 5. 08 – upratovanie kostola, riadenie po maľovaní.
- 10. 5. 08 – Vigília Ducha Svätého už bola sv. omša po rekonštrukcii kostola v Kvačanoch. Kostol krásny, čistý. Ešte treba fresky a hlavný oltár zreštaurovať. Hralo sa už aj na opravenom organe, Jozef Forgáč, Jozef Húska st. a Galicová Anna. Po sv. omši na vigíliu Agape. Koláče napiekli: Hajurková Anna, Adamčiaková Stázika, Kojšová Daniela, Maníková Mária, Duroňová Marta VI. A kúpilo sa 7 l vína.
- 14. 5. 08 – pohreb rodáka z Kvačian Alfréd Galica – spálenie
- 19. 5 – stavenie lešenia v Kvačanoch pre reštaurátorov, fresky – Ján Nepomucký, sv. Barbora a za oltárom. Pracovali: Chovan Alfonz, Tkáč Pavol st., Lubo Parížek, Peter Šróba, Peter Húska, Imrich Kojš, Roman Štefček, Šróbová Anna, Staníková Vierka. Prišiel aj pán Tyrol ladiť organ.
- 20. 5. 08 – prišli reštaurátori z Košíc. Boli ubytovaní u Červených.
- 21. 5. 08 – pán Tyrol bol ubytovaný u Tylkov.
- 16.-19. 5. 08 – robenie podlahy na chóre Tücsök Štefan a Duroň Ján.
- Počasie: máj chladno, sucho do 10. 5. 08. Ráno prízemné mrazy. V druhej dekáde daždivo, teplo až horúco 26° C. Koniec mája daždivo.

Duchovný život v našej farnosti (pokračovanie)

Článok, ktorý píšem je pokračovaním nášho duchovného života vo farnosti a začína sa sviatkom Povýšenia sv. kríža t. j. 14. 9. 2013. Ráno bola o 8 hod. sv. omša a predvečerom o 17 hod., keďže nepršalo, sme s krížom putovali ku kaplnke Sedembolestnej Panny Márie. Cestou sme sa modlili krížovú cestu, ktorú viedol vdp. farár. Bola veľmi dojímavá. Bolo nás 25. Stanko Kučka niesol vpredu drevený kríž. Pri kaplnke bola fatimská pobožnosť z 13. dňa v mesiaci a po nej litánie ku Krvi Kristovej.

15. 9. 2013

– Sviatok Sedembolestnej Márie - patrónky Slovenska pripadol na nedeľu, takže sv. omše boli ako v nedeľu. Vdp. farár rozoberal v kázni 7 bolestí Panny Márie, ktorá je matkou všetkých nás a preto si ju treba uctievať a klásť v živote na prvé miesto. Od septembra, každý štvrtok po sv. omši (kázeň nebýva), je krátka adorácia, ktorú pred vyloženou Sviatosťou oltárnou, vedie vdp. farár. Je veľmi pekná a všetkých vás na túto adoráciu pozývam.

Október, je mesiacom ruženovej Panny Márie. Celý mesiac sme sa modlili pred sv. omšou posvätný ruženec, ktorý sme obetovali najmä za našu farnosť, za nášho duchovného otca, za naše deti, mládež a chorých vo farnosti. Do modlitby sv. ruženca sa zapájalo veľmi málo detí, čo je smutné a na veľkú škodu pre ne, lebo kedy sa naučia modliť sv. ruženec, ak nie v tomto októbrom mesiaci.

V novembri sme si uctili pamiatku našich zosnulých. Vo sviatok Všetkých svätých sme poobede navštívili oba cintoríny, kde bola pri krížoch pobožnosť a modlitby za našich príbuzných a priateľov. V deň dušičiek 2. novembra sme mali sv. omšu ráno v kaplnke na Dlhej Lúke a poobede v Dome nádeje v Kvačanoch. Ďalších 8 dní, v dušičkovom týždni, sme sa modlili za dušičky, ktoré sú v očisti. V nedeľu po sv. omši 3. novembra bola vyložená Sviatosť oltárna (tento deň je určený pre našu farnosť) a adorácia trvala do 16.30 hod. My, čo chodíme každú nedeľu ku kaplnke Sedembolestnej Panny Márie, sme tento raz k nej nešli, ale spoločne sme adorovali pri živom Pánovi Ježišovi. Spoločne sme sa pomodlili ruženec Božieho milosrdenstva a rôzne modlitby, až do odloženia Sviatosti oltárnej. Bolo nás asi 20.

November je pre našu farnosť významným mesiacom. 25. 11. slávime sviatok našej patrónky farnosti Kataríny Alexandriskej. Slávnostná odpustová sv. omša bola 24. 11. v nedeľu. Hlavným celebrantom bol vdp. dekan z Lipt. Mikuláša Stanislav Culka a samozrejme aj náš vdp. farár. Okrem tohto sviatku sme ukončili touto nedeľou aj liturgický rok 2013, sviatkom Krista Kráľa a ukončil sa aj „rok viery“, ktorý bol vyhlásený emeritným pápežom Benediktom XVI. 11. 10. 2012.

1. decembrom, prvou adventnou nedeľou sme vstúpili do obdobia adventu.

Latinské slovo „adventus“ znamená príchod. Čakáme na druhý príchod Pána Ježiša Krista, ktorý uskutočňujeme tým, že mu otvárame svoje srdce s vierou, ľútosťou a láskou, keď kajúčne vyznávame svoje hriechy a budeme pristupovať k svätému prijímaniu. Takto očistení na duši, privítajme tie skutočné Vianoce. Nech nás obkľúči Božie svetlo a aby sme počuli slová anjela „Nebojte sa.“ Aj my, nebojme sa žiť Božiu lásku v sebe a šíriť ju do svojho okolia.

6. decembra pozdravil deti, ako každý rok, Sv. Mikuláš a obdaril ich darčekom. Deti pri jeho príchode do kostola, ho privítali peknou pesničkou a dospelí zásluhou p. Parížekovej Zuzky, si pripravili na chóre recitovanú scénku. Samozrejme sa k sv. Mikulášovi a deťom prihovril aj vdp. farár. 9. decembra t. j. v pondelok, bol z nedele 8. decembra preložený sviatok Neпоškvrneného počatia Panny Márie. Mnohí na tento sviatok snád' zabudli, alebo sa báli zimy, alebo niektorí sú už takí lahostajní, že na prikazaný sviatok nepovažujú ísť do Božieho chrámu? Bolo veľmi málo ľudí.

15. decembra 3. adventná nedeľa bola nedeľou radostnou. Na oltári bola výzdoba kvetmi a kňaz slúžil sv. omšu v ružovom ornáte. Všetci už radostne očakávame príchod Pána Ježiša. Okrem toho naša farská charita, ktorá začala svoju činnosť už vlni, aj túto nedeľu predávala rôzne vianočné ozdoby na stromček za ľubovoľnú cenu. Veľká

vďaka patrí tým ženám, ktoré tieto výzdoby urobili. Boli veľmi pekné.

Od 15. decembra sme na Novej ulici ako každý rok, začali chodiť s obrazom sv. rodiny do jednotlivých rodín. Tak chodila Panna Mária so sv. Jozefom a hľadali prístrešie, lebo čakala dieťa. Každá rodina, ktorú sme navštívili, nás milo prijala. Vo svätom Písme čítame: „Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc sa stať Božimi deťmi.“ (Jn 1,12)

Prijmime, preto nanovo narodeného Pána Ježiša a staňme sa takto Božím dieťaťom, naplnenými jeho mocou lásky, pokoja a radosti, nielen počas Vianoc, ale aj v Novom roku.

V závere môjho článku sa v mene farskej rady chcem poďakovať a vysloviť uprimné Pán Boh zaplať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli, či už prácou, milodarmi, spevom a modlitbami k obnove nášho kostolíka a našej farskej rodiny.

Pán Boh zaplať patrí aj nášmu duchovnému otcovi Františkovi, ktorý nás počas roka duchovne naplňal, vysluhoval sviatosť, navštevoval chorých a čo je jeho hlavnou snahou a túžbou?

S Božou pomocou ukončiť reštaurovanie hlavného oltára a celého interiéru. Všetko však závisí od finálnych prostriedkov.

Nech malý Ježiško sa narodí v každom z nás a prinesie do našich srdiec hlavne zdravie, pokoj a lásku.

Požehnané Vianočné sviatky a požehnaný nový rok 2014 praje všetkým
tajomníčka farskej rady
V.S.

Opustili nás:

Dáriuš Štefaniak, 6. 2. 2013 – 65 ročný
Kristína Turzová, 5. 3. 2013 – 86 ročná
Margita Krutáková,
28. 5. 2013 – 82 ročná
Fridrich Benikovský,
29. 7. 2013 – 58 ročný
Mária Gonšenicová,
30. 8. 2013 – 93 ročná
Slavomír Kojš 29. 9. 2013 – 48 ročný
Mária Belková 30. 9. 2013 – 101 ročná
Anna Škvareková, 8. 11. 2013 – 73 ročná
Ludovíta Dúbravská,
26. 11. 2013 – 71 ročná

Prijali sviatosť krstu:

Dianka Hajurková
Martin Smiešny
Natália Jendrušáková
Eliška Tkáčová
Damián Peterec

Oslavovali 50 rokov manželstva a obnovili si manželské sľuby:

Mária a Alojz Jančok 27. 1. 2013
Mária a Alfonz Chovan 3. 2. 2013

Okienko do farskej charity Kataríny Alexandrijskej Kvačany

Nebránime sa ukázať, že sme kresťania to znamená, že konáme dobro. Našími skutkami: modlitbou, radami, službou a finančnou podporou pretvárame aj iných ľudí z vnútra tak, že si to ani nevedomujeme.

Naša činnosť v priebehu roka 2013

- ✓ návštevy viacerých starých ľudí, 11. 2. 2013 so sv. prijímaním
- ✓ počas misií zariadený dovoz starých občanov a Dlhej Lúky
- ✓ denne modlený ruženec pri obraze sv.rodiny u babky Belkovej
- ✓ návšteva kňaza v Liptovských Matiašovciach pri príležitosti 62. narodenín, účasť na sv. omši
- ✓ stretnutie charít v Ružomberku 13. 4. 2013, výmena skúseností s ostatnými charitami
- ✓ Kvetná nedeľa – zhotovenie kyticiek z maňušiek a napečenie medovníčkov s veľkonočnou tematikou
- ✓ účasť na púti v Turzovke 23. 5. 2013
- ✓ celoročné upratovanie okolia krížov a ich údržba
- ✓ 22. 10. 2013 brigáda na cintoríne: upratanie domu nádeje, vyhrabanie cintorína, vyčistenie dlažby okolo kríža, výzdoba a natretie kríža, ušitie potahu na katafalk
- ✓ uhačkovanie ozdôb na vianočný stromček – ktoré si veriaci mohli zakúpiť za ľubovoľný príspevok 15. 12. 2013 na 3. adventnú nedeľu
- ✓ zbierka šatstva trvá v priebehu celého roka

Vyúčtovanie pokladne farskej charity:

- ❖ stav pokladne: 233,- €
- ❖ VÝDAJ z pokladne: 100,- €
(finančná pomoc jednej našej sestre)
- ❖ PRÍJEM do pokladne: 104,50 €
(3. adventná nedeľa)
- ❖ zostatok v pokladni: 107,50 €

predseda farskej charity
Mgr. Ing. František Čureja

HLAS V OBCI KVAČANY

Vianočný príhovor starostu

Vážení spoluobčania, opäť prichádza čarovný čas Vianoc a Nový rok, keď sa stretávajú rodiny, príbuzní a priatelia, keď si sadáme k spoločnému stolu, aby sme si popriali vzájomnú úctu a lásku. Je to čas, kedy sa snažíme aspoň na chvíľu zastaviť a zaspomínať si na chvíle prežité v tomto roku.

Spomíname na svojich blízkych, ktorí sú ďaleko alebo nie sú už medzi nami.

Tento čas je však aj časom bilančovania. Pri tejto príležitosti sa chcem poďakovať poslancom a Vám spoluobčanom za prácu, ktorou ste prispeli k zveladeniu a zviditeľneniu našej obce. V Novom roku chceme pokračovať v začatých prácach na cintoríne v Kvačanoch a taktiež opraviť cestu na cintorín Dlhá Lúka. V spolupráci s pani riaditeľkou Mgr. Rypákovou budeme postupne odstraňovať nedostatky na telocvični. V mesiaci október bola odovzdaná žiadosť na poskytnutie fi-

nančných prostriedkov na kanalizáciu. S kontrolórom obce Ing. Tylkom bol spracovaný a podaný projekt na čerpanie finančných prostriedkov na obnovu verejných priestranstiev. V tomto období spúšťame na internete stránku obce Kvačany (www.kvacanylm.sk) a preto Vás všetkých chcem poprosiť o nové nápady a zdravú kritiku.

Želám vám, milí spoluobčania radosť a pokojné prežitie vianočných sviatkov, aby sa vám splnili Vaše sny, priania a predsavzatia.

Všetkým deťom želám bohatého Ježiška. Aby pod vianočným stromčekom našli ten najkrajší darček, ktorý si vysnívali.

Šťastné, veselé a požehnané vianočné sviatky!

Október - mesiac úcty k starším

S príchodom jesene sa stalo už tradíciou, že každoročne v mesiaci októbri pripravíme pre našich seniorov posedenie v rámci mesiaca úcty k starším spojené s kultúrnym programom. Úctu treba prejavovať počas celého roka. Nezabúdajme, že každému z nás pribúdajú roky. Neúprosne a neomylnne ich prideluje čas zo svojho náručia nám

všetkým. Starnutie prichádza pomaly, nenápadne. Človek sa ocitá v jeseni života a v spomienkach sa obzerá do minulosti. Niektoré spomienky sú pestré ako tá príroda na jeseň, iné sú fádne a smutné. Aj v spomienkach sa nájdú krajšie chvíle, pekne prežité roky a snáď najkrajšie sú práve tie z mladosti.

Spomíname a bilančujeme s Vami, čo ste počas svojho života urobili pre svoje deti, rodinu, či pre svoje okolie. Ceníme si Vaše skúsenosti, životné múdrosti, vážime si Vaše vrásky, vla-

sy postriebrené šedinami, teplo srdca, pohladenie teplej dlane. Tešíme sa s Vami, že ste mali šťastie dožiť sa vyššieho veku.

Mnohí už stoja na prahu obdobia, v ktorom sa postupne strácajú životné sily, fyzické i psychické schopnosti, prichádzajú zdravotné ťažkosti a stráca sa životný elán, ale každý z Vás je milovaný, každý z Vás je potrebný.

V mene komisie pre sociálne veci a rodinu v spolupráci s komisiou pre kultúru a vzdelávanie Vám aj touto cestou úprimne prajeme, aby ste jeseň života prežili v šťastí, zdraví a v pokoji si užívali život v kruhu svojich rodín, ale aj v rodine našej obce. Do ďalších rokov Vám prajeme hlavne pevné zdravie a srdečne sa tešíme na stretnutie s Vami znovu o rok.

Za komisiu A. Drbjaková

Vítali sme deti

14. decembra 2013 sme slávnostne v sále KD v Kvačanoch uvítali deti, ktoré sa narodili koncom roka 2012 a v roku 2013. Je ich 13, je to presne také číslo ako koncovka roka 2013, možno to bude výzva do ďalšieho roku a naša dedinka sa znovu rozrastie o nových občanov. Tešíme sa nielen tomuto pre našu obec početnému číslu, ale aj z radosti a šťastia ich rodičov. Vám ostatným, ktorí ste sa tejto slávnostnej chvíle nemohli zúčastniť predstavujeme: Diana Hajurková, Alex Weisz, Martin Smiešny, Martin Duchovný, Juraj Hladiš, Natália Jendrušáková, Lea Krajčová, Ema Majerčíková, Eva Míriam Mikušová, Diana Oriješková, Damián Peterec, Samuel Piatka, Eliška Tkáčová.

Prajeme im aj touto cestou veľa zdravia, šťastia, radosti, nech robia svojim rodičom radosť, nech rastu do krásy a nech sa z nich stanú pre našu obec občania, ktorí budú vedieť vždy zaujať správne miesto v celej spoločnosti.

Za komisiu pre sociálne veci a rodinu

A. Drbjaková

Návšteva družobnej obce Tvarožná

Znovu sme prehĺbili naše družobné vzťahy medzi obcou Tvarožná na Morave u Brna a obcou Kvačany pri Liptovskom Mikuláši. V dňoch 29.11.-1.12.2013 sme zavítali na návštevu k našim moravským priateľom na pozvanie pri príležitosti osláv 208. výročia bitky troch cisárov. Bitka pri Slavkove alebo bitka troch cisárov sa odohrala 2. decembra 1805 blízko Slavkova u Brna, v ktorej stáli proti sebe Francúzsky cisár Napoleon Bonaparte a Ruský cár Alexander I. spolu s Rímskonemeckým cisárom Františkom I. Bitku vyhral Napoleon, ktorý ju až do konca svojho života považoval za svoje najväčšie víťazstvo. Nezabudnuteľné víťazstvo a pre nás nezabudnuteľný zážitok. Tak môžeme zhodnotiť návštevu u našich priateľov, nehovoriac o ich pohostinnosti. Už len samotný príchod bol zážitkom, keď po zaparkovaní vozidla sme sa doslova ocitli v dobe pred 208 rokmi. Vojaci v dobových uniformách priamo na námestí dedinky Tvarožná mali postavené svoje stany a pochodovali v zástupoch takmer po všetkých uliciach a uličkách. Po srdečnom zvítaní a večeri v požiari zbrojnici, kde nás čakal starosta spolu s podstarostom, sme do dlhých večerných hodín posedeli pri pive a moravskom pálenom v družnej debata. Keďže ubytovacie kapacity v Tvarožnej sú veľmi malé a na fare, kde pán farár ubytoval v ubytovacom zariadení priateľov z Poľska, ktorí sú družobným partnerom miestneho hasičského zboru, sme sa presunuli do susednej obce Šlapanice, kde sme strávili noc. Po raňajkách a krátkom posedení u pána starostu

na obecnom úrade sme si urobili krátku exkurziu po obci, ktorá bola stále nesená obdobím napoleonskej vojny. Náš pán starosta spolu so starostom Tvarožnej spoločne položili veniec k pamätníku na námestí po čestnej salve z dela sme sa v sprievode hostiteľov odobrali pod slávný Santón na bitevné pole, kde sa odohrala rekonštrukcia slávnej bitky. Večer pokračoval návštevou mesta Brno, kde sme mali umožnené si pozrieť Brno z vyhlídkovej radničnej veže a po krátkej prechádzke hlavným už vianočným námestím sme deň ukončili spoločnou večerou oboch družobných návštev. Aj posledný deň našej návštevy bol plný prekvapení. Zúčastnili sme sa kladenia vencov na Mohyle mieru na Prateckom kopci pri obci Praca Hoci má Mohyla mieru pripomínať obeť všetkých vojen a vyzývať k mieru, už dva roky po jej dokončení sa Európa vrhla do I. svetovej vojny. Preto bolo slávnostné otvorenie mohyly odložené na rok 1923. Cestou sme sa zastavili ešte na kopci Žuráň, kde je dodnes kúsok francúzskeho územia. Po neskoršom obede sme sa rozlúčili a vo večerných hodinách vrátili domov na Slovensko. Bol to zážitok o ktorom musím povedať „radšej raz vidieť, ako 100 x počuť“ Aj touto cestou chceme naším hostiteľom srdečne poďakovať nielen za ich pozvanie, ale aj za krásne strávenie troch neopakovateľných dní v obci Tvarožná. Dúfajme, že sa nám podarí ich pozvanie opätovať a nájdeme dost vhodné a atraktívne miesta v našom okolí, kde ich budeme môcť pozvať, aby sme sa mohli vzájomne obohatiť o ďalšie zážitky.

A. Drbjaková

Kam smerujeme v školskom roku 2013/2014 ...

Každý školský rok so sebou prináša zmeny. Vyplývajú z celospoločenských zmien. Pri ich zapracovaní do školského vzdelávacieho programu zachováme kontinuitu začatých projektov z predchádzajúceho školského roka a uplatňujeme inšpiráciu z odborných seminárov a konferencií, kde si s pedagógmi z iných škôl vymieňame svoje skúsenosti z pedagogickej praxe.

V školskom roku 2013/2014 sa sústreďujeme na rozvíjanie tých kľúčových kompetencií našich žiakov, ktoré považujeme za nevyhnutné pre ich úspešné nadobúdanie základného vzdelania. Sú to samostatnosť, zodpovednosť, tvorivosť, komunikačné a rozhodovacie schopnosti.

Dôležitou úlohou školy je príprava a zorganizovanie celoškolského podujatia Supertrieda školy (23. 5. 2014). Jednotlivé prezentácie tried si žiaci pripravujú v rámci realizácie triednych projektov, na ktorých pracujú počas vzdelávacích a mimo vyučovacích aktivít triedy.

Novinkou tohto školského roka je používanie školskej elektronickej dokumentácie. Z tried sa vytratil papierové

triedne knihy a klasifikačné záznamy. Pedagógovia pracujú v programe aSc Agenda, ktorý im okrem iného dáva k dispozícii elektronickú triednu knihu a žiacku knižku. Používaním týchto aplikácií chceme skvalitniť a zrýchliť školskú administratívu.

V októbri sme úspešne ukončili projekt Na cestách školského obvodu bezpečne v rámci grantového programu Jazdíme bezpečne 2013 podporeného Stredoslovenskou energetikou prostredníctvom Nadácie Pontis. Podarilo sa nám revitalizovať naše pôvodné dopravné ihrisko v školskom areáli, čím sme vytvorili podmienky pre novú kvalitu vyučovania dopravnej výchovy, ktorá je prierezovou témou štátneho vzdelávacieho programu.

Tím tvorivých pedagógov školy v novembri vypracoval ďalší projekt pomenovaný Eko na to, ktorým sa uchádzame o finančnú podporu z nórskych fondov prostredníctvom nadácie Ekopolis. Jeho realizáciou plánujeme podporiť zameranie školy na environmentálnu výchovu.

Bežné vyučovacie dni od septembra ozvláštnilo niekoľko exkurzií, návštev knižnice v L. Mikuláši, pracovných dielní v Liptovskom múzeu, imatrikulácia prvákov i výchovný koncert. Žiaci reprezentovali školu na obvodných kolách viacerých športových súťaží (futbal, volejbal, stolný tenis). Mikuláš žiakov potešil prvou Školskou ročenkou, ktorá im o pár rôčkov pripomenie minulý školský rok, pomohol pre nich zabezpečiť sym-

bolické vstupné do nového kina v L. Mikuláši a priniesol sladkosti, ktoré do jeho košíka neodmysliteľne patria.

Zdravá výživa detí má dôležité miesto kvôli intenzívnemu rastu a vývoju detského organizmu. Školská jedáleň ako školské zariadenie Základnej školy v Kvačanoch má za úlohu pripraviť stravu pre žiakov základnej a materskej školy. V spolupráci so zriaďovateľom školy hľadáme optimálnu formu zabezpečenia jej prevádzky. Zmenilo sa normatívne financovanie školských jedální, a preto je potrebné hľadať zdroje, vďaka ktorým sa podarí kryť jej režijné náklady. Aj preto žiaci základnej školy navštívili občanov Kvačian s krátkym prieskumom za účelom zistenia ich záujmu o možnosť stravovať sa v nej. Výsledok nebol príliš optimistický (záujem o stravovanie sa by aj bol, no cena 2,60 € pre cudzích strávníkov sa najmä dôchodcom zdá byť privysoká), no aspoň sme našim spoluobčanom podali informáciu o možnosti využitia tejto služby.

Zároveň chcem aj touto cestou srdečne pozvať rodičov súčasných žiakov a aj budúcich prvákov na ochutnávku stravy podávanej v školskej jedálni, ktorá sa uskutoční v rámci **Dňa otvorených dverí školy 16. 1. 2014**. Budú mať možnosť porovnať porciu podávaného jedla pre mladších a starších žiakov, ochutnať polievku i druhý chod, spolu s vedúcou školskej jedálne diskutovať o zložení a tvorbe jedálnečka i o spôsobe platieb v priebehu školského roka. V tento deň bude rodičom dochádzajúcich žiakov vyplatené dopravné za mesiace september - december 2013 a preplatky za neodobratú stravu strávníkom ŠJ za uvedené obdobie.

O pár dní začínajú Vianoce. Sú sviatkom rodiny, útulného domova, voňavého ihličia, radosti a pokoja. Verím, že takéto Vianoce čakajú každého z nás.

Želám Vám radostné sviatky pokoja a mieru prežité v kruhu svojich rodín.

Mária Rypáková, riaditeľka ZŠ v Kvačanoch

Zo života materskej školy

Počas školského roka organizujeme rôzne aktivity, z ktorých zážitkami sa chceme s Vami podeliť.

Keďže k jeseni neodmysliteľne patria šarkany, prvou akciou bola „**Šarkaniáda**“. Deti spoločne s rodičmi doma vyrobili zaujímavých šarkanov, ktorými sme si vyzdobili bránu a vchod do MŠ. Počas priaznivého počasia sme si púšťali šarkana na kopci. Dňa 11. 10. na „Medzinárodný deň chôdze“ sme uskutočnili turistickú vychádzku pod Kvačiansku dolinu, ktorú hrdinsky zvládli aj tí najmenší a zaslúženou odmenou im bola medaila.

Predškoláci navštívili **Solnú jaskyňu v Liptovskom Mikuláši**, kde si upevnili svoje zdravie a v **Galérii P. M. Bohúňa** si rozvíjali svoj výtvarný talent.

Teta policajtká navštívila našu materskú školu a viedla s deťmi besedu o bezpečnom správaní sa na ceste a o pravidlách bezpečnosti. Dovolila im vyskúšať policajné pomôcky – putá, obušok, terčik, policajnú čiapku či reflexnú vestu. Deti mali veľkú radosť a na chvíľu sa cítili ako „skutočný policajt“ alebo „spútaný zlodej“.

Svoje tvorivé schopnosti a fantáziu využili rodičia s deťmi na „**Jesenných tvorivých dielnach**“, kde spoločne vytvárali originálne umelecké diela z prírodných materiálov a jesenných plodov. Zhotovenú výstavku sme ešte dlho obdivovali.

A načo sa škôlkari tešili? Tešili sa na **príchod Mikuláša**, pre ktorého si spolu s pani učiteľkami pripravili krásny program. Mikuláško bol spokojný a za odmenu najmenším odovzdal sladkú odmenu...

Záverom by sme chceli poďakovať všetkým kolegyniam za výbornú spoluprácu a čitateľom zaželat Vianoce krásne a čisté ako sneh, na stole nech všetkým ľuďom rozvoniava oblátka a med. Nech každé srdiečko stá oheň zahorí, všetkých ľudí nech láska a dobro naplní.

Nielen na Vianoce a na Nový rok, ale počas všetkých dní želajú Vám naši najmenší a kolektív MŠ Kvačany úspešný a šťastný rok.

**Soňa Tkáčová
a Katarína Žišková**

Z činnosti OZ Oblazy

V poslednom čísle Katarínskeho hlasu som popísal aktivity, ktorými sme sa v OZ Oblazy tento rok zaoberali a ktoré nás ešte čakajú. Keďže nie všetci majú predstavu, čo OZ Oblazy v reále je, pre úplnosť uvediem, že združenie je nástupcom bývalej Nadácie Oblazy a združuje skoro všetky zložky fungujúce v našej obci. Členovia správnej rady, t.j. výkonného orgánu, sú Spoločenstvo urbarialistov Kvačany, ZŠ Kvačany, PD Liptovské hole Kvačany, Rímskokatolícka cirkev v Kvačanoch, Červený kríž Kvačany, zástupca podnikateľov, zástupca súkromných osôb, zástupca ubytovateľov a v neposlednom rade, samotná Obec Kvačany.

Pre rok 2013 sa nám podarilo získať grant 4000 EUR z grantového programu Zelené Oázy 2013, od Nadácie Ekopolis v spolupráci so spoločnosťou Slovaft a.s. Grant sme získali na obnovu Náučného chodníka Prosieckou a Kvačianskou dolinou, ktorej súčasťou bolo i vybudovanie prvej zabezpečenej vyhlíadky v Kvačianskej doline, konkrétne na Malom Roháči. O tomto projekte bude aj môj aktuálny príspevok.

Obnova náučného chodníka

Náučný chodník postavený v roku 1996 už doslúžil a tak sme sa podujali na jeho obnovu. Ján Hajurka prispôbil konštrukciu informačných panelov náučného chodníka tak, aby ich realizácia ako aj vynesenie do dolín bolo v porovnaní s pôvodnými jednoduchšie. Zabezpečil potrebné rezivo a ostatný materiál a spolu s dvoma kolegami z práce za 1 deň vyrobili hlavnú konštrukciu všetkých 10 informačných panelov.

Drevený šindel sme kúpili u Jozefa Čendulu. S natieraním a kompletizáciou

ciou striešok výrazne pomohli členovia DHZ Kvačany Martin Drbiak, Andrej Slotka, Jozef Forgáč a Milan Kojš so mnou. Na informačných paneloch na spodu sme použili kovové U profily, ktoré ochotne navrátil v Unitechne Marek Považský.

Dá sa povedať, že 10 informačných panelov sa vyrobilo na komplet za 2 dni. Každý si urobil svoju časť a všetko do seba zapadalo. Bola to naozaj výborná spolupráca.

Vynesenie panelov a ich osadenie v Kvačianskej a Prosieckej doline bolo jednou z kritických častí projektu a mala preveriť pripravenosť OZ Oblazy zorganizovať pre dobrú vec väčšie počty ľudí.

Hlavne vynesenie panelov do Prosieckej doliny bolo tak trošku stršiakom. Hodinový pochod, miestami skôr lezenie po skalách, s ťažkými panelmi na rukách, 30 kg vreckami betónovej zmesi na chrbátoch, nesúc si i vodu do betónu a náradie nie je žiadna zábava. Niektorí to ale urobiť museli. Oslovil som urbarialistov z Prosieka, konkrétne pána predsedu Vozára a ten ochotne pre tento účel zabezpečil sponzorom štyroch futbalistov z Prosieka. Konkrétne sa brigády zúčastnili Pagáč Jaroslav, Vigoda Lukáš, Štefka Erik a Švárný Miroslav. Zapotili sme sa, zvládli sme to ale verím bravúrne a 3 informačné panely boli osadené už poobede.

V tom istom čase prebiehala podobná akcia v Kvačanoch. Futbalisti Martin Chovan a Ján Štefaniak spolu s Jozefom Forgáčom vyviezli a osadili 2 tabule na Dolinku Kamenná a pod Hrádkovú.

Na ďalší týždeň som zariadil s vedením Správy TANAP-u partiu štyroch ich zamestnancov na osadenie

zvyšku informačných panelov. So skúsenými TANAP-ákmi a s použitím ich terénneho vozidla sme 5 panelov osadili relatívne poľahky. Našťastie sme pri kopaní jám na pätky ani raz nenarazili na väčšie skaly. Pri tej na Sokole v Prosieckej doline sme sa ale tiež poriadne zapotili, keďže sa panel musel znášať zo Svoradu, po rebríkoch a skalách na dne doliny.

Zostávalo ešte vyniesť samotné tabule s informačnými materiálmi. Opäť urbarialisti z Prosieka dodali svojich futbalistov, ktorí sa postarali o 4 tabule vo svojej doline. Konkrétne sa akcie zúčastnili Michal Majerčiak a Jakub Vozár. 3 tabule do Kvačianskej doliny vyniesli a nainštalovali Martin Drbiak s Andrejom Slotkom. Zvyšných 7 tabúl na Hutách, Borovom a pod Hrádkovú i Prosečné som po odskúšaní jednej s Martinom a Andrejom namontoval sám.

Súčasťou obnovy náučného chodníka bolo i polozenie novej podlahy na moste z Mlynov na Oblazoch smerom na Veľké Borové. Pri tejto brigáde opäť pomohli členovia DHZ Kvačany, konkrétne Milan Kojš a Karol Frič spolu so mnou. Na mlyne nás prekvapila „víla“ Anežka (inak prešovčanka) s priateľom Martinom, ktorá nám do chladného dňa uvarila teplú polievku a brigádu nam spríjemnila posedením pri ich pecku na dolnom mlyne.

Stavba vyhlíadky na Malom Roháči

Zlatým klincom nášho tohtoročného programu bola stavba vyhlíadky na Malom Roháči v Kvačianskej doline. Keď sme ešte minulý rok pripravovali podklady pre žiadosť o grant, miesto stavby bolo už pod snehom. Keď som sa tam na jar vrátil s Jánom Hajurkom a miesto sme videli bez snehu, zmocnilo sa nás zúfalstvo. Odhliadajúc od strmých zrázov zprava i zľava, vymyslieť nejaké rozumné ukotvenie stavby zrazu vyzeralo na veľmi obmedzenom priestore nad naše možnosti. Ešteže je Martin Petráš (už niekoľko rokov vedúci obnovy Mlynov na Oblazoch) o.i. vyštudovaným odborníkom práve na kotvenie. Trošku povrtel nosom, pohrabal sa v zemi, pobúchal chvíľu geologickým kladivkom po skalách a situáciu upokojil. „Nejako to pôjde“.

Neviem, či nakoniec túto vetu neolutoval, keďže s kotvením sa prakticky sám trápil 3 dni. Nakoniec ale mohol hrdo ukázať 6 úžasných, prešpekulovaných pätiiek, pripomínajúcich skôr prácu zubára.

Martin navrhol aj všetky „papuče“, na ktorých mala vyhládka stáť. Veľmi precízne a promptne ich vo svojej dielni v Kvačanoch vyrobil Marek Považský.

Patálie s vybavovaním povolení a výnimiek (Kvačianska dolina je ako všetci vieme na území TANAP-u, s najvyšším stupňom ochrany prírody) či s prácou projektantov ani nespomínam. Opäť raz musím vyzdvihnúť prácu Martina Petráša, ktorý neoblomne argumentoval a trval na zlepšovaní návrhov, čo nakoniec vyústilo do toho, že zakreslil vlastný návrh, s použitím dnes už historického systému trámového roštu. Tento sa po prepočítaní statikom, prihliadajúc i na jednoduchosť a predpokladanú životnosť stavby, ukázal pre náš zámer ako najlepší.

Za spomienku určite stojí i fakt, že Martin sa mohol pätkám, výkresom a prepočtom venovať vďaka tomu, že o jeho povinnosti na Mlynoch na Oblazoch sa počas tej doby staral v Kvačanoch dobre známy Julko Šuba. I z takejto pomoci pozostával náš projekt.

Situáciu nám poriadne skomplikoval skalný zosuv v Kvačianskej doline, ktorý znemožnil dopravu materiálu na miesto stavby. Zosuv pozostával okrem pár metrakov sutiny i z dvoch zhruba 10 tonových skál. Manitou PD Kvačany so skalami nedokázal ani pohnúť. Ani ostatné zámery sa nejavili ako reálne. Terén bol pre použitie ťažších mechanizmov príliš nestabilný a nebezpečný. Za pomoci Martina Petráša sa podarilo vybaviť príslub Horskej záchranej služby, že skaly prídu odstrelit výbušninou v rámci cvičenia. Po dvoch na poslednú chvíľu odvolaných termínoch a dvoch mesačných odkladoch však už nebol čas na tretí pokus. Zima bola za rohom a termíny grantu neúprosne. Narýchlo sme teda začali improvizovať.

Martin Petráš najskôr s partiou troch dobre urastených chlapov pripravil „bojisko“ stiahnutím jednej nebezpečne položenej skaly na cestu a odprataním množstva zeminy. Následne sa do akcie ochotne zapojil Pavol Šimovček s minibagrom s hrotom. Pomáhal pritom i jeho švagor. Aj keď do skál vytrvalo búšili celý deň, podarilo sa im odstrániť ani nie polovicu z nich. S malou dušičkou sme sa o 2 dni ku skalám vrátili s Manitou-om PD Kvačany. Našťastie si už s nimi Manitou šikovne vedený Jánom Ďuroňom a za asistencie Pavla Mataja poradil. Cesta bola sprejazdnená.

Materiál sme hore dolinou vyviezli na V3S pána Kováča z Malého Borového. Veru, nebolo mi všetko jedno. V3S je ale úžasné vozidlo a ťažký terén zvládlo relatívne ľahko.

Montážna čata z firmy Miberas s. r. o. z Liptovského Mikuláša nekompromisne

vyhládku „zbúchala“ za 3 dni. Náradie a centrálu im na štvorkolke dolu dolinou zviezol Martin Smiešny. Martin Petráš dorobil nerezové zábradlia a dnes sa už môžeme pochváliť tým, že Kvačianska dolina má svoju prvú zabezpečenú vyhládku. Jej fotky na internete sa okamžite stretli s veľkým úspechom. Slová obdivu a uznania často i od odbornej verejnosti naozaj potešili. Najviac si ale zapamätám výkrik prvého reálneho turistu na vyhládke, ktorého sme na vyhládke odkázali, keď sme šli z poslednej brigády dolu dolinou. Boli sme už tak 100 m od vyhládky, keď sme cez les začuli jeho naozaj emotívny krik na manželku, ktorá pravdepodobne zostala stáť na ceste a ku vyhládke nechcela ísť: „To je krása!!! Musíš sem ísť!!!“. Krásna bodka za projektom, i keď bodka určite nie je tým správnym znakom. Pevne verím, že vyhládka bude dlho slúžiť a že podobné momenty sprostredkuje mnohým turistom i domácim. Nech sa páči, choďte sa Kvačiansku dolinu z novej perspektívy pozrieť sami.

Poďakovanie na záver

Na záver by som chcel poďakovať všetkým menovaným v tomto príspevku, ktorí s prácami pomáhali. Súčasne by som sa chcel osobitne poďakovať Spoločenstvu urbáristov z Kvačian, Obecnému zastupiteľstvu z Kvačian, Ing. Ivanovi Gašincovi, Pavlovi Galicovi a Jánovi Hajurkovi, ktorí tento projekt v značnej miere podporili peňažnými, či inými vkladmi. Projekt tiež finančne podporili Koliba Gréta a prevádzkovateľ portálu Liptov.sk 3W s.r.o. Ďakujeme, si zaslúžia i zástupcovia rímskokatolíckej cirkvi v Kvačanoch na čele s pani Elenou Štepaniakovou, ktorí vymodlili závažné počasie vždy, keď bolo treba. A v neposlednom rade by som chcel poďakovať svojej manželke Adke a svokrovcom Čendulovcom za pochopenie pre túto akciu a moju častú neprítomnosť doma. Všetkým ešte raz veľká vďaka a teším sa na stretnutie pri ďalších projektoch. Súčasne želim všetkým príjemné prežitie sviatkov a všetko dobré do roku 2014.

Ján Chlebík
Predseda OZ Oblazy

Niečo pre deti

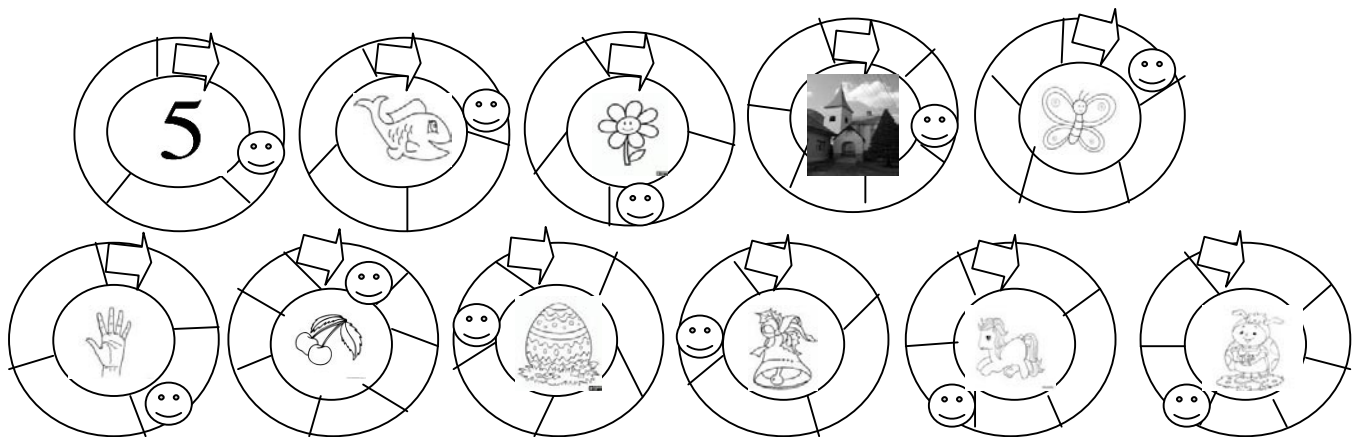

Bol ukameňovaný pre vieru v Ježiša Krista. Jeho sviatok sa slávi 26.12.

Vieš o kom hovoríme?

Svätý Štefan bol prvý kresťanský mučeník, preto ho aj nazývame... *dozvieš sa, keď do políčok vpišeš označené písmenká smajlíkom z jednotlivých kruhov. (slovo píš v smere šípky)*

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Milé deti, Mikuláš je za nami a ostali nám po ňom už iba sladkosti. Teda dúfame, že nikomu z vás nedoniesol uhlie a palicu! *Spomínate si na dátum kedy vás Mikuláš navštívil? Ak si už zabudol/zabudla, vypočítaj príklad a dozvieš sa.*

$$4 + 2 = \square$$

$$14 - 2 = \square$$

Ale aké sladkosti dostali deti, ktoré nežijú na Slovensku? Chodí ku nim vôbec Mikuláš?

POĽSKO: Do Poľska Mikuláš zavíta až na Štedrý večer a pri štedrovečernom stole je miesto aj pre náhodného návštevníka.

NEMECKO: Nemecko Mikuláš už navštívil a keď nebol s čistotou topánok spokojný, deťom dal uhlie, zemiaky, mrkvu a darčeky si nechal.

FRANCÚZSKO: Do Francúzska nechodí Mikuláš, ale Otec Vianoc- je oblečený v bielom, darčeky necháva v topánkach a čižmách alebo za pecou či pri krbe.

Vydáva: Rímsko-katolícky farský úrad Kvačany v spolupráci s Obecným úradom Kvačany. Redakčná rada: František Čureja, Anna Galicová, Helena Harychová, Jozef Gál, Julka Gromská, Ladislav Gromský, Veronika Parížeková, Vierka Staníková, Milan Galica, Anna Drbjaková, Jozef Grúň. Kontakt: 044/5597309. Tlač: Print Master Lipt. Mikuláš. Náklad: 180 ks. Nepredajné.